

Tale af Bruno Gröning, Rosenheim, 10.9.1949, omkring kl. 1 om natten

"De har overrumplet mig ved at ankomme under mit fravær"

Henvisning:

Denne oversættelse følger nøjagtigt den stenografisk protokollerede afskrift af talen, som Bruno Gröning den 10. september 1949 holdt på Traberhof ved Rosenheim.

For at sikre kildens ægthed, blev der bevidst givet afkald på sproglig eller grammatisk korrektur i teksten.

Optagelser af foredrag med Bruno Grönings originale stemme kan fås som cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 10. september 1949, omkring kl. 1 om natten

"De har overrumplet mig ved at ankomme under mit fravær"

Mine kære helsesøgende!

De har overrumplet mig ved at ankomme under mit fravær. Sådan, som billedet var i går, skal det ikke mere se ud. Det er en umulighed, at jeg som enkelt menneske sådan må lade mig sønderrive.

Jeg beder Dem om at lade være med at komme enkeltvis, netop fordi det er min faste hensigt at oprette kursteder for Dem, og fordi jeg vil og må undgå, at de står derude, og desuden vil, at alt foregår meget mere velordnet, end det nu er tilfældet.

De vil bestemt alle give mig ret i, at sådan kan det ikke blive ved med at gå.

Massehelbredelser i ét væk! Jeg har ikke noget imod det. De er endnu meget uvidende. De tror, at De skal fortælle mig om Deres lidelse. Den, der kommer til mig, lader pengene og lægen blive hjemme. Han skal kun medbringe sygdommen og tilliden med den faste tro på, at Vorherre vil helbrede Dem for alt.

Jeg står kun derimellem som den lille formidler.

Jeg har overhovedet ikke haft til hensigt straks at give Dem helbredelsen. Men hvorfor alt dette.

Da jeg ville forlade Tyskland, troede De, at det ville være tilfældet, og derfor har De ventet her i dagevis.

Men den bayriske regering har haft den bedste forståelse herfor, og har gjort vejen fri, så De kan blive hjulpet, og derfor forlader jeg ikke Tyskland foreløbig.

(bifald)

Og det ord, som jeg gav det tyske folk straks på dagen for forbudet, har jeg holdt.

(bifald)

Tale af Bruno Gröning, Rosenheim, 10.9.1949, omkring kl. 1 om natten

"De har overrumplet mig ved at ankomme under mit fravær"

Jeg holder altid, hvad jeg lover. Blot må man vise mig tillid. Og sker det ikke straks, så sker det ubetinget senere.

Alt tager blot sin tid!

Det er dejligt, at blinde ser og lamme går, men det sker endnu ikke 100 %, for de må først omstille sig. For det meste går det hurtigt, men den, som stejlt holder på, at det skal gå hurtigt, at forlange sådan noget, den ret tilkommer intet menneske.

Blot ikke presse på og forlange, men bed til Vorherre, og tak ham igen og igen.

(tillidsfuldt tilråb: "Jeg vil vente, til De hjælper mig!")

Enhver af Dem, der har en lidelse, tænk nu på den og læg mærke til, hvad der foregår i kroppen. Ved dette beder jeg Dem om ikke at holde hænderne samlet.

(En idiot¹ spørger: "Hvor længe varer det så, før jeg er blevet sund?")

Også de blinde beder jeg om, at de lukker øjnene, så de kan koncentrere sig. Enkelte ser jeg her, der allerede var her for fjorten dage siden. Jeg nævner disse mistroiske. Enhver behøver kun at komme her én gang, da får de alt, hvad de behøver.

Kilde:

Bruno Gröning Stiftelsens arkiv

¹ Ikke brugt nedværdigende som i dag. Betegnelsen var dengang sædvanlig for et menneske med alvorlig intelligensdefekt.